

Bestemmelsen indebærer ikke ændringer i det forhold, at indenrigs- og sundhedsministeren fortsat vil have det budget- og personalemæssige ansvar på statsamtsområdet, herunder på tilsynsområdet, og indebærer heller ikke ændringer i indenrigs- og sundhedsministerens adgang til inden for rammerne af den øvrige lovgivning at udstede generelle og konkrete tjenestebefalinger til statsamtændene, når de ikke varetager opgaven som tilsynsmyndighed.

Ad § 47, stk. 5

Bestemmelsen har til formål at styrke og sikre den juridiske deltagelse i tilsynet.

Et krav om, at ansættelse som statsamtmand forudsætter juridisk kandidateksamen, har været gældende tidligere, og der har kun i ganske enkelte tilfælde været ansat statsamtænd, der ikke har været jurister. Således er alle statsamtænd i dag jurister.

Kravet om juridisk kandidateksamen gælder kun for de fem statsamtænd, der varetager tilsynet med kommuner og amtskommuner, jf. den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 2.

Ad § 47, stk. 6

Bestemmelsen slår fast, at de opgaver, der i denne lovs kapitel VI og VII er henlagt til statsamtmanden, varetages af den statsamtmand, der efter stk. 2 og 3 varetager tilsynet med vedkommende kommune eller kommunale fællesskab.

Ad § 48

Ad § 48, stk. 1

Bestemmelsen, hvorefter statsamtmanden fører tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, fastslår omfanget af tilsynet med kommunerne. Bestemmelsen er en kodificering af gældende ret.

Det følger af bestemmelsen, at statsamtmanden påser kommunernes overholdelse af lovgivningen, dvs. såvel skreven som uskreven ret, herunder offentligretlige retsgrundsætninger.

Tilsynet er således som hidtil et legalitetstilsyn. Dette indebærer, at tilsynet alene er et retligt tilsyn. Prøvelsen omfatter udover en stillingtagen til sagens retlige spørgsmål og sagens faktum også eventuelle faglige vurderinger i det omfang, dette er nødvendigt for at kunne tage stilling til lovligheden af en kommunal disposition. Der er principielt ikke begrænsninger i tilsynsmyndighedens prøvelse af jus, men i tilfælde, hvor den konkrete subsumption forudsætter en særlig fagkundskab, som tilsynsmyndigheden ikke er i be-

siddelse af, vil tilsynsmyndigheden udvise tilbageholdenhed i prøvelsen, medmindre en udtalelse fra sektormyndigheden kan tilvejebringe det fornødne præcise beslutningsgrundlag.

Det falder uden for tilsynsmyndighedernes beføjelser at tage stilling til kommunernes skønsudøvelse i det omfang, skønnet er udøvet inden for de rammer, lovgivningen sætter. At lovgivningen er skønsmæssig, indebærer imidlertid ikke, at kommunerne er retligt ubundet i deres opgavevaretagelse. Tilsynet omfatter således bl.a. en stillingtagen til, om en kommune har overholdt de almindelige offentligretlige grundsætninger, herunder inddraget ulovlige kriterier i skønsudøvelsen, ulovligt sat skønnet under regel og overholdt grundsætningen om saglighed i forvaltningen, lighedsgrundsætningen og proportionalitetsgrundsætningen. Tilsynet omfatter derimod ikke spørgsmål om hensigtsmæssighed, herunder sagsbehandlingens tilrettelæggelse eller sagsbehandlingstiden i det omfang, sådanne spørgsmål ikke er reguleret i lovgivningen. Tilsynet omfatter heller ikke kommunernes prioritering mellem kommunens serviceområder og kommunernes beslutning om serviceniveau i det omfang, sådanne spørgsmål ikke er reguleret i lovgivningen.

God forvaltningsskik er endvidere ikke en del af prøvelsesgrundlaget, da disse principper ikke har karakter af retsregler. Statsamtmanden bør dog, når en sag rejser spørgsmål om god forvaltningsskik, efter omstændighederne vejlede en klager om, at Folketingets Ombudsmand kan tage stilling til sådanne spørgsmål.

Tilsynet på det kommunaløkonomiske område omfatter som følge af tilsynets karakter af at være et legalitetstilsyn alene den kommunale revisions bemærkninger vedrørende den finansielle revision, men ikke vedrørende forvaltningsrevisionen, jf. nærmere herom *afsnit 5.1.1.* i de almindelige bemærkninger. Revisionens eventuelle bemærkninger som følge af den udførte legalitetskontrol skal fremgå særskilt af revisionsberetningen. Dette kan udledes af § 6, stk. 1, og § 7, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1037 af 16. december 1999 om kommunernes budget- og regnskabsvæsen, revision m.v. Det er tilsynsmyndigheden, der selvstændigt vurderer, om en given revisionsbemærkning vedrører den finansielle revision og dermed legalitetstilsynet.

Tilsynet vedrører alene kommunernes overholdelse af den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, dvs. den del af lovgivningen, der angår deres virksomhed som offentlige myndigheder. Dette er en lovfæstelse af den hidtil gældende afgrænsning af kommunaltilsynets kompetence.